

[Knud Nielsen.]

af forskellige fag som følge, og da jeg forstår, at der er ønske om en samtidig nedsættelse af lærernes pligtige timetal, er det klart, at der hersker betydelig usikkerhed blandt handelsskolernes ledere med hensyn til ansættelse af nye lærere, anvendelse af timelærere, timeplanlægning og fagfordeling. Jeg har derfor bedt ministeren oplyse, om det er hensigten at gennemføre 5 dages ugen på handelsskolerne med virkning fra det nye skoleårs begyndelse i august 1970.

Undervisningsministeren (Helge Larsen): Loven om gennemførelse af 5 dages ugen i folkeskolen er nylig vedtaget af folketinget og i dag stadfæstet af kongen.

Som bekendt gennemføres 5 dages ugen i folkeskolen i forbindelse med en omlægning af folkeskolelærernes tjenestetid. Der er for nogen tid siden fra Foreningen af fastansatte Lærere ved de danske Handelsskoler kommet en anmodning til ministeriet om forhandling om denne lærergruppes tjenestetid, og en 5 dages skoleuge i handelsskolerne vil være nøje forbundet med en omlægning af handelsskolelærernes tjenestetid.

Forhandlinger herom er i gang, og jeg håber, at de inden længe vil være afsluttet.

Knud Nielsen: Jeg takker undervisningsministeren for svaret, men vil dog sige, at hvis de ikke kan tilendebringes meget hurtigt, tror jeg, det er at foretrække, at man simpelt hen udskyder spørgsmålet til næste skoleårs begyndelse af hensyn til skoleledernes dispositioner.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af **Dagmar Andreassen** til indenrigsministeren:

„Finder ministeren, det er rimeligt, at det varer mere end 22 måneder for myndighederne at udarbejde retningslinjer for benævnelsen af et nyt levnedsmiddel?“

Skriftlig begrundelse:

For 2 år siden var man i landbrugsministeriet i gang med at overveje, hvad struktureret, vegetabilsk protein (også kaldet plantekød) må benævnes, når det markedsføres i Danmark.

Overvejelserne er senere flyttet til indenrigsministeriet, men er ikke slut endnu, selv om der forelå et fuldt udarbejdet og gennemrevideret udkast til bekendtgørelse i juli 1969.

Dagmar Andreassen: Når vor levnedsmiddellovgivning er så kompliceret, hænger det bl. a. sammen med, at der har været to hovedmotiver til levnedsmiddellovgivningen. Det ene motiv har været hensynet til forbrugerne, og det andet har været hensynet til ikke at genere erhvervsinteresser og især landbrugets interesser. Når landbrugsministeriet var det første ministerium, der nedsatte en kommission, der skulle finde ud af, hvad fabrikerede planteproteiner må hedde, når de bringes i handelen, har det jo nok ikke ligefrem været forbrugerinteresserne, der har været hovedmotivet. Nu er sagen havnet dér, hvor den hører hjemme, i indenrigsministeriet, men dér har den ligget længe.

Hvis vi ser på verdenshusholdningen under ét, ville vi jo meget hurtigere kunne blive mætte alle sammen, hvis vi ikke lod så urimelig stor en del af markafgrøderne gå igennem køer og grise, inden vi spiste dem. De fabrikerede planteproteiner er en nyskabelse, som vi har grund til at interessere os for. På det hjemlige plan vil de vel nok især have betydning til iblanding i svinekød og oksekød. Svinekødet er jo efter manges mening for fedt, og oksekødet er der undertiden for lidt af. Men her igen har landbruget tilsyneladende set en vanskelighed i en chance, i stedet for en chance i en vanskelighed, for man kunne jo få meget mere — det siger i alt fald direktøren for Slagteriernes Forskningslaboratorium — ud af afskærin-